

THE REPERTOIRE OF CLARINETIST ION BULDUMEA IN THE CONTEXT OF THE EVOLUTION OF CONCERT TRADITIONAL FOLK MUSIC IN THE REPUBLIC OF MOLDOVA AT THE TURN OF THE 20TH AND THE 21ST CENTURIES

Associate professor NICOLAE SLABARI, PhD.

Chief of Ethnology and Folklore Laboratory
The Academy of Music, Theatre, and Fine Arts, Chişinău, Republic of Moldova

SUMMARY

Ion Buldumea's personality is well known in the musical environment of the Republic of Moldova for his contribution to the development and promotion of concert traditional folk music. His style of performance, technical and artistic level, as well as his personal vision in selecting, arranging, and showcasing the repertoire distinguishes him from other instrumentalists. He is known as a performer/instrumentalist, composer of instrumental melodies, orchestrator, musical editor, and proofreader. Over time, he has become a benchmark in the performance of aerophone musical instruments (clarinet, alto saxophone, soprano saxophone, tárogató, flutes, tilinca, ocarina, etc.), successfully demonstrating and highlighting their technical and expressive possibilities through virtuosic (academic-style) performance, exceptional sound, and musicality.

REZUMAT

Personalitatea lui Ion Buldumea este bine cunoscută în mediul muzical din Republica Moldova pentru aportul său la dezvoltarea și promovarea muzicii populare de concert. Maniera sa interpretativă, nivelul tehnic – interpretativ, viziunile proprii în alegerea, tratarea și valorificarea repertoriului îl evidențiază față de alți instrumentiști. Este cunoscut ca interpret/instrumentist, autor de melodii instrumentale, orchestrator, redactor și corector muzical. În timp, a devenit un etalon al interpretării la instrumente muzicale aerofone (clarinet, saxofon alto, saxofon soprano, taragot, fluiere, tilincă, ocarină etc.), reușind să demonstreze/evidențieze posibilitățile tehnice și interpretative ale acestora prin virtuozitatea/permanța de interpretare (de tip academic/academizat), sunet și muzicalitate excepțională.

Keywords

Traditional music, Ion Buldumea, clarinet, repertoire, concert music.

INTRODUCTION

In Romania, starting from the second half of the 20th century, concert traditional folk music performed with traditional aerophone instruments was promoted by numerous artists, notable personalities of the time. Nowadays, recordings with these artists are easily found, such as: Vasile Valesereanu, Traian Lăscuț-Făgărășanu, Luca Novac, Leonard Zamă, Marian Chisăr, Nicolae Băluță, Emil Drosu, Gheorghe Zamfir, Damian Luca, Dorin Cuibaru, Nicu Anghel (known as Ministeru'), and others; and in the Republic of Moldova: Petrea Zaharia, Sergiu Cojoc, Leonid Moșanu, Gorași (full name not known), Sergiu Marian, Simion Baranovschi, Simion Brânzilă, Ion Crasnopolschi, Valentin Golomoz, Andrei Brudaru, Timofei Rusu, Victor Dubenco, Ghenadie Dabija, Sergiu Băluțel, and from the younger generation, we can name Radu Daud, Igor Tofan, Andrei Vladimir, Octavian Șaran, Dorin Buldumea, Efim Gămureac, Ion Proca, Sorin Zberca, etc.

We should mention that in Romanian traditional folk music, the repertoire for aerophone instruments can be differentiated in terms of concept and performance (but also through qualities of the sound and performance) into brass band aerophones and ensemble (*taraf*) aerophones. By theoretically and practically distinguishing the instruments of the “*taraf*” type (clarinet, flute, *tárogató*, etc.) and their repertoire, we can point out that the practical aspect/the performance has advanced significantly in recent decades.

Several factors have influenced this process of evolution, such as: a) the emergence of traditional folk musicians with academic training; b) the appearance and solidification of instrumental components in professional traditional folk music orchestras; c) the development of Mass Media sources (radio, TV, audio and video recordings on vinyl records, CDs, the internet) that have stimulated a high demand for the creation and broadcasting of audio and video musical material.

Clearly, based on all the points mentioned above, we will affirm that the musical activity of Ion Buldumea belongs to the group of “*taraf*” aerophone instruments. At the same time, we consider it important to emphasize that the following discourse will be complemented with some quotes taken from a recent interview conducted with him.

A CREATIVE PORTRAIT OF MASTER ION BULDUMEA

Ion Buldumea was born on August 6, 1959, in Negureni, Telenești. The first sounds he produced were on a flute made by his father, Gheorghe. In fact, Ion Buldumea spent his childhood with the poet and historian Leo Butnaru, with whom he later played the harmonica.

Before taking up the clarinet, he studied trumpet with his brother Anatol for about four months—he took it quite seriously, as Ion Buldumea mentions. At that time, he did not like the clarinet, but he heard it being played by musicians

and traditional folk performers from the surrounding area, about whom he says: “They were cultured, they didn’t know notes, they didn’t have formal education, but they played very cultured music, I would say academic.” These musicians were mostly part of “ghelicoane” groups—brass band orchestras with several trombones with slides, tubas, altos, etc.

The clarinet was the musical instrument that marked Ion Buldumea’s life later, around 1969-70, an instrument he started playing on the advice of his father, and later, his brother Anatol also took it up. They worked in the *Lăutarii* Orchestra for seven years. (It is also worth mentioning that his son, Dorin, is a well-known clarinetist and saxophonist today.)

Later, in 1975, Ion Buldumea became a student at the Stefan Neaga Music School (now the Stefan Neaga Center for Excellence in Artistic Education). He studied clarinet in the class of Professor Simion Duja, a former disciple of the late Maestro Eugen Verbețchi, from whom he learned the instrument. He then continued his studies at the Gavriil Muzicescu Institute of Arts in Chișinău in Eugeniu Verbețchi’s class (now Academy of Music, Theatre, and Fine Arts). While still a student, he collaborated with traditional folk music orchestras such as *Hora*, *Mărțișor*, and *Tineretea*.

During his student years, having access to diverse music, he enriched his “own sonic universe.” From Romanian traditional folk music, he developed a strong admiration for the clarinetist Nicolae Băluță, though, as he mentions, “I could rarely listen to him because little information reached us (it was the era of the Iron Curtain).” He also greatly appreciated Traian Lăscuț-Făgărășanu (both of them being solo instrumentalists in the Traditional Folk Music Orchestra of Radio Bucharest); Emil Drosu from Doina Moldovei – Iași (whom he personally met); Luca Novac from Banat, whom he considered his teacher of the *tárogató*. He became familiar with the music from Oltenia through the traditional folk singer Maria Ciobanu. Regarding all these influences, Ion Buldumea said: “All folklore areas are beautiful when performed correctly. I liked everything that’s beautiful in the end in these ‘regional styles’ of traditional folk music.” He studied extensively the instrumental suites of the traditional folk music and dance ensembles from Romania, mentioning works like *Datina*, among others. From the world of *lăutari* music, he admired Ion Drăgoi, Toni Iordache, Fărâmiță Lambru, Ilie Udilă, George Udilă, and said: “I liked everyone we know today, ... I was drawn to everything that is beautiful and correct, ... my ear was attracted there.”

Maestro Ion Buldumea, decorated with the Merit Civic State Award, is a personality with a profound sense of self-criticism. His inspiration, love, curiosity, and sense of perfection were cultivated from childhood, when he began making flutes from reeds, seeking the perfect sound of the instrument. Today, Ion Buldumea is known as an outstanding multi-instrumentalist. He plays the clarinet, soprano and alto saxophones, *tárogató*, all varieties of the Romanian flute, ocarina, *tilinca*, etc. Looking back on his career, he constantly revises his works and is always improving his performance style. Regarding his arrangements, he states: “I never felt the need for someone else to arrange my music, I wanted to do it the way I like. In all my works, my goal was to not play on ‘three notes.’ I

wanted to show the full range and all the possibilities of the instruments I played. I have never considered myself a composer. These are just author works, they belong to me.”

His professional activity can be divided into two periods:

1. As an instrumentalist (traditional folk music) in the *Lăutarii* Orchestra (1979-2001);
2. As a freelance instrumentalist (classical music).

Ion Buldumea’s activity as an instrumentalist in the *Lăutarii* Orchestra

The *Lăutarii* Orchestra was representative of the development of concert traditional folk music in the Republic of Moldova, and Ion Buldumea “created” a model for the performance and orchestration of traditional folk music, with his clarinet largely serving as the instrument that filled any gaps in the orchestra’s repertoire. Ion Buldumea worked in *Lăutarii* for 22 years – from 1979 to 2001. Throughout his activity, he developed certain “work concepts,” about which he says: “What we did in *Lăutarii* was not about playing 1-3 notes, or play one note well, and the next ‘May God be with it.’ It was a colossal amount of work, mostly because I was there; many things were accomplished. I liked to get involved, to make the orchestra sound well. I would stay extra time with the brass section, aside from the main rehearsals. It was important that we ‘melded together,’ ... that we sounded together well, ... that the phrasing was correctly articulated, improvisations and interventions were made on the right harmonies, in the right place, and in the appropriate style.”

One of the guiding principles of Ion Buldumea’s activity in the *Lăutarii* traditional folk music orchestra was the preservation of the traditional folk “style.” He said: “I always avoided having academic music sound (or feel) like its style in the traditional folk music orchestra. It was welcomed as cleanliness... but what we did had to maintain its traditional folk style and flavour, to sound pure, pleasant, and beautifully performed with accuracy. If the sonic parameters are not respected and it becomes symphonic, it’s no longer traditional folk music.”

We should mention that Ion Buldumea’s work also has an educational contribution. He stated: “What was done over so many years in *Lăutarii*, I left through my performances, and the others who came after had something to learn from. This was my way of teaching, pedagogy... I believe... for the current generation.”

Solo pieces. Among the first compositions signed by Ion Buldumea is the work for clarinet: *Peste glia-nfloritoare* (On the Blooming Land) from 1978 – “an improvisation that came to my mind, followed by an orchestration I created for it – this is my first author work. The arrangement and performance are mine,” says the maestro. Furthermore, in the annex of our discourse, photographs of some of his creations can be seen, representing a personal manuscript of Ion Buldumea.

Later, during his student years at the State Conservatory (at that time), he orchestrated a piece from the repertoire of the traditional folk music singer Gabi Luncă, a melody for which he added a figure to make it a solo with orchestra. It’s called *Hora for Clarinet*.

During his student years, Ion Buldumea made several attempts to create his own compositions. Among these is the piece *Joc pentru Taragot* (Dance for Taragot), about which he says: “When I was at Neaga, I would quickly write down the solfeggio problems, and then, while I was still there, whatever came to my mind, I would write it down.”

Sârba de clarinet (Clarinet Dance) was a piece by Ion Buldumea for accordion, performed by Mihai Amihalachioae in a concert with the Conservatory Orchestra. He says: “I forgot about it for a while, and when I remembered, I went to Gheorghe Mustea (probably the conductor of the State Conservatory Orchestra at that time) for the score, but it was already lost... it had been misplaced. After a while (about 4 years), I remembered it and transcribed it into music. That’s how *Sârba for Clarinet* came about – quite complicated, and the guys have been playing it for many years at competitions,” the maestro recalls.

Other pieces personally signed by Ion Buldumea followed, such as *Melodii de dor* (Songs of Longing), *Ca la Breaza*, *Bătuta pentru Taragot* (Dance for Taragot), etc. In the 1980s, he presented and performed the composition *Joc de clarinet* (Clarinet Dance) at the Republican Competition for Best Arrangement – a competition among orchestras from the former MSSR. During that period, many works were created that have been forgotten over time.

Bătuta pentru Taragot was a commissioned piece. “I wrote and orchestrated it in one night... it came out on the spot. We had to leave for Switzerland in ‘83, and a virtuosic solo was needed for the concert program.” Additionally, *Doina lui Buldumea* (Buldumea’s Doina) was another creation by the author, of which he mentions: “I hold this creation dear. I performed it in concerts at the National Palace with the clarinet. I also filmed it for my movie.”

Joc de doi, as in the Banat Region, was taken from Dorin Cuibaru, which is actually a piece from Oltenia and can be seen in the documentary film *Ion Buldumea*.

Sârba și hora lui Dănuț – this was made in honor of Dănuț Mihai, a saxophonist from Târgoviște. “I took something from him, the last two parts were adapted and refined, and I added a few measures to make it more orchestral, more suited for a concert” – says the maestro.

Hora lui Nelu Bosoi – “A piece from the repertoire of clarinetist Nelu Bosoi, to which I added a few measures. I played it at a New Year’s Eve event. It was fresher both in style and arrangement” – claims the author.

Ruseasca lui Cozmiță. Wherever he went, he collaborated with musicians and made friends. Cozmiță Lascarachi from Botoșani played him a tune on the accordion. Later, it was arranged and brought to the appropriate conditions, after which the final arrangement followed.

Hostropăț ca la Lăutarii is a melody written by accordionist Arseni Pavliuc around 1988. Being originally an accordion piece, it was adapted for the clarinet – to suit the instrument. He did not get too involved in the arrangement, but he wrote out a few parts.

Învârtita “is my personal piece. Since I was a little child, I’ve loved this type of *învârtita*, a style known throughout Transylvania and the Ardeal region. Traian

Lăscuț-Făgărășan is considered by Ion Buldumea a benchmark for this ‘performance style.’ I liked him a lot. I also listened to Duja... he has two or three *învârtite* that are quite complicated and beautiful. Similarly, I drew inspiration from him throughout my studies, as he, in turn, was also influenced by Făgărășan. But Duja played the instrument properly. The sound, the tone of the instrument—he made sure it didn’t buzz, it had to resonate.”

Apart from instruments like the clarinet, *tárogató*, alto and soprano saxophone, Ion Buldumea also plays traditional aerophone instruments such as the flute, ocarina, *tilinca* and bagpipe. For the ocarina, he recorded a piece taken from Leonard Zamă – *Bătuta din Dorobanți*; for the *tilinca*, he recorded a piece from the rhapsodist Silvestru Lugoci; and for the *caval*, he recorded a melody of his own – *Hora de caval*. It is worth mentioning that a large part of the melodies recorded by Ion Buldumea can be found on vinyl records and CDs produced by the *Lăutarii Orchestra*.”

He has recorded instrumental duets with the following musicians:

1. Valeriu Hanganu and Ion Buldumea, known as the Golden Duet of the regional music style called by the *lăutari* – *Chișinău style*, it is a well-known expression in the *lăutari* circles of the Republic of Moldova and the Romanian area, which developed in the second half of the 20th and 21st centuries. On the social media platform YouTube, numerous musical examples can be heard and viewed. The duet with Valeriu Hanganu was not only part of the solo concert activity, but also in the ensemble performance of musical material for the orchestra. It was known as a benchmark duet. Ion Buldumea said: “It had to be an ensemble. Valeriu appreciated correctness... we worked together not only during orchestra rehearsals but also studied together outside of them.”

One of the pieces that represents them as a duet is *Hora Lăutărească în C major*, composed of two parts, probably signed by Victor Sasu, to which Ion Buldumea added a third part to provide a complete architectural structure and polished musical content. (Șevcișin, Gh., Buldumea, I. 2000:78-82).

Another piece, noted in the book by Valeriu Hanganu, represents a Banat-style work. “It was Valeriu’s solo” – says Ion Buldumea, “but it ended up that I was present the whole time, singing the second voice... it turned out to be a duet in the end.” Ion Buldumea often practiced playing in duets, practically all the time, with Valeriu Hanganu, the second circle of pieces performed in concerts – unison was the hardest to perform. Another example of such multi-instrumental amplification was discovered while listening to a video recording from 1999, where *Hora Lăutărească* is performed. The composition amplifies and is completed at the 5:44 mark by Nicolae Botgros (violin), Anatol Buldumea (clarinet), and Boris Rudenco (panpipe).”

2. Victor Coman and Ion Buldumea. In fact, clarinet and accordion duets can be found earlier, for example, with Marcel Budală and Nicolae Băluță. The best-developed assimilation of the clarinet and accordion can be found in Bulgarian instrumental traditional folk music, such as the numerous duets of Ivo Papazov and Petar Ralcev.

3. Timofei Tregubenco and Ion Buldumea. This duet, in the Banat style, was composed and performed by Timofei Tregubenco with the *Lăutarii* Orchestra (doubled by Ion Buldumea, just like in the cases with Valeriu Hanganu).

4. Dorin and Ion Buldumea. This duet has frequently been featured in the last two decades on the stages of the National Palace, during several cultural events, the most famous being *Potcoava de Aur*, 2012 edition, accompanied by the Municipal Orchestra of the Advahov Brothers. Later, in 2017, they recorded a virtuosic *lăutari* creation titled *Hora familiei noastre*.

Collaborations and Duets in the *Lăutarii* Orchestra.

In addition to these, there were other collaborations and duets in the orchestra with:

1. Anatol Buldumea (his brother – clarinetist);
2. Andrei Brudaru (clarinetist), about whom Ion Buldumea said: “We would look at each other and sing in harmony, when he played the high notes and I played the low ones. He was usually the first clarinet and I was the second, which wasn’t at all easy to play.”
3. Simion Târșu (trumpet) – “I had a special collaboration with him,” says Ion Buldumea, having arranged and adapted several of his works.
4. With Nicolae Botgros (violinist – conductor of *Lăutarii* Orchestra), he performed numerous solo and orchestral pieces that represent the *Lăutarii* Orchestra.

Collaborations with Musicians Outside the Republic of Moldova.

In the late 1980s and early 1990s, numerous collaborations were organized through concerts and studio recordings. Among these, Ion Buldumea mentions the most important ones: with Gheorghe Zamfir (panpipe), Dorin Cuibaru (saxophone), and Marian Luță (saxophone). Recordings were made with Gheorghe Zamfir in the 1990s with the Philips label, and in 1992 at Radio House in Bucharest. With Dorin Cuibaru, they performed together in the orchestra, at concerts in Chișinău: “The big concerts, with extensive and difficult programs. We respected each other. It was a beautiful competition from which only the music benefited,” said Ion Buldumea.

An important factor that marked Ion Buldumea’s career was his acquaintance with the members of the Orchestra *Ansamblul Rapsodia Română* in 1988, where great importance was given to respecting the regional styles in orchestration and performance, considering the instrumental suites of Transylvania, Maramureș, Oltenia, and Dobrogea.

As a composer, Ion Buldumea signed and orchestrated numerous concert pieces for other traditional folk music instrumentalists such as Mihai Amihalachioae, Simion Târșu, Valeriu Hanganu (whom we mentioned earlier), as well as a series of orchestral and vocal melodies. He is known as a perfectionist in music notation, with high standards regarding the accuracy of transcribing traditional folk creations. One of his achievements as a music editor, proofreader, and transcriber was the brochure *Valeriu Hanganu* in collaboration with Gheorghe

Şevcişin, which contains some of the melodies from Valeriu Hanganu's repertoire, along with a few duets (Şevcişin, Gh., Buldumea, I. 2000:92).

ACTIVITY AS A PROFESSIONAL FREELANCE INSTRUMENTALIST

It is well known that many of the *lăutari* in the Republic of Moldova, in the post-war period, with the establishment of the Soviet regime, gradually abandoned the guilds of *lăutari* and cultivated their musical knowledge and skills in various state-run musical institutions. As we mentioned earlier, Ion Buldumea furthered his studies at the State Conservatory under the guidance of Professor Eugen Verbeţchi, where he studied academic music at a high level.

Additionally, we should mention that in the Buldumea family, the musician's wife, Ludmila, studied piano at the State Conservatory (and for a long time was a concert master at the *Ciprian Porumbescu* Republican Music Boarding School), their daughter Madlena studied violin under composer and university professor Boris Dubosarschii, and their son Dorin studied clarinet with the same Eugen Verbeţchi, following in his father's footsteps. By mentioning this, we underline that academic music has always persisted in the Buldumea family, and Ion Buldumea has continuously incorporated academic music into his daily studies and practices.

In the 1990s, during one of the New Year's Eve broadcasts by TVM, the maestro recorded the café-concert hit *Le Petit Fleur* (Sidney Bechet) on clarinet. An important chapter in his academic music career is marked by his activity at the *CAFFÈ-CONCERTO STRAUSS* Musicians' Association in Cesena, Italy, where he worked for a long period. Furthermore, he frequently collaborated with his wife and daughter at the same association, and they still perform together from time to time. The musician states that in Venice (in *Piazza San Marco*), he played in various ensembles, especially sextets, with instruments such as 2 violins, clarinet, flute, cello, piano or accordion, and double bass. For him, it was a special experience, playing with musicians with academic training from different EU countries and performing vast and complicated programs, often sight-reading.

CONCLUSIONS

Ion Buldumea instinctively marked/ chose his vocation from childhood through the flutes crafted by his father, as well as through the study of various musical instruments such as the harmonica, violin, and trumpet, ultimately choosing the instrument that would define him – the clarinet. His activity as a performer/instrumentalist in traditional folk and academic music was shaped by his studies at specialized educational institutions, his family background, as well as his work with *Lăutarii* Orchestra and as a professional freelance instrumentalist. Training at state-run musical institutions and collaborations with musicians from abroad marked him as a professional, shaping his conceptual views and objectives in handling music, in choosing, performing, and promoting concert music material.

His repertoire was formed from diverse sources of inspiration, some compositions being personally signed, others inspired by the repertoire of the rhapsodes and *lăutari* of his time, representative melodies from various Romanian “regional” and subregional styles, borrowed from the instruments associated with those styles, melodies signed or adapted by other instrumentalists such as: Arseni Pavliuc – accordion, Cozmiță Lascarachi – accordion, Emil Croitoru – accordion, Dănuț Mihai – saxophone, Dorin Cuibaru – saxophone, Nelu Bosoi – clarinet, Valeriu Hanganu – trumpet, etc.

The social-political issues of the pre-1990s period inspired and directed him toward his vocation as a multi-instrumentalist, arranger, composer, and not least as a music editor, proofreader, and transcriber. As a composer, he signed and orchestrated concert pieces for other traditional folk music performers such as Mihai Amihalachioae, Simion Târșu, Valeriu Hanganu, as well as a series of orchestral and vocal melodies.

We believe that the multidimensional unveiling of Ion Buldumea’s personality in the evolution of instrumental traditional folk music from the Romanian cultural space will contribute to the completion of essential studies dedicated to the art of traditional folk instrumental performance, especially that of the aerophone instruments in *taraf* bands.

REPERTORIUL CLARINETISTULUI ION BULDUMEA ÎN CONTEXTUL EVOLUȚIEI MUZICII POPULARE DE CONCERT DIN REPUBLICA MOLDOVA LA CONFLUENȚA SECOLELOR XX-XXI

Cuvinte cheie

Muzică populară, Ion Buldumea, clarinet, repertoriu, muzică de concert.

INTRODUCERE

În România, începând de prin a doua jumătate a secolului al XX-lea, muzica populară de concert prin instrumentele populare aerofone a fost promovată de numeroși artiști, personalități notorii ale timpului. În zilele noastre se găsesc cu ușurință înregistrări cu aceștia, precum: Vasile Valesereanu, Traian Lăscuț-Făgărășanu, Luca Novac, Leonard Zamă, Marian Chisăr, Nicolae Băluță, Emil Drosu, Gheorghe Zamfir, Damian Luca, Dorin Cuibaru, Nicu Anghel (zis Ministeru’) ș.a.; iar în Republica Moldova: Petrea Zaharia, Sergiu Cojoc, Leonid Moșanu, Gorași (nu este cunoscut numele complet), Sergiu Marian, Simion Baranovschi, Simion Brânzilă, Ion Crasnopolschi, Valentin Golomoz, Andrei Brudaru, Timofei Rusu, Victor Dubenco, Ghenadie Dabija, Sergiu Băluțel, iar din generația tânără putem numi pe Radu Daud, Igor Tofan, Andrei Vladimir, Octavian Șaran, Dorin Buldumea, Efim Gămureac, Ion Proca, Sorin Zberea etc.

Vom menționa că în muzica populară românească repertoriul instrumentelor aerofone poate fi diferențiat conceptual/interpretativ (dar și prin calități interpretative și sonore) în aerofone de fanfară și aerofone de taraf. Delimitând din punct de vedere teoretic și practic instrumentele aerofone de tip taraf (clarinet, fluier, taragot etc.) și repertoriul acestora, putem menționa că partea practică/interpretarea în ultimele decenii a avansat foarte mult. Acest proces de evoluție a fost influențat de factori precum: a) apariția lăutarilor cu instruire academică; b) apariția și cristalizarea componenței instrumentale în orchestrele profesioniste de muzică populară; c) dezvoltarea surselor Mass Media (radio, TV, imprimările audio și video pe discuri de vinil, CD-uri, internetul), care au stimulat o mare cerere pentru crearea și difuzarea unui material muzical audio și video.

Evident, după cum reiese din toate cele menționate mai sus, vom afirma că activitatea muzicianului Ion Buldumea este atribuită grupului instrumentelor aerofone de taraf. Tot aici considerăm că este important să subliniem și faptul că discursul ce urmează va fi completat și cu unele citate preluate dintr-un interviu realizat recent cu acesta.

PORTRET DE CREAȚIE AL MAESTRULUI ION BULDUMEA

Ion Buldumea s-a născut la 6 august 1959 la Negureni, Telenești. Primele sunete le-a emis la fluierul confecționat de tatăl său Gheorghe. De altfel, Ion Buldumea a copilărit cu poetul și istoricul Leo Butnaru, cu care, mai târziu, a cântat și la armonică.

Înainte de clarinet a studiat cu fratele său Anatol trompeta, cam vreo 4 luni – o luase la modul serios – menționează Ion Buldumea. Clarinetul nu îi plăcea pe atunci, dar l-a auzit la muzicanți/lăutari de prin împrejurimi despre care spune că: „Erau culți, nu știau notele, ei nu aveau școală, dar se cânta foarte cult, aș spune academic. Erau la noi mai mult „ghelicoane”, orchestră de fanfară cu mai multe tromboane cu culise, tube, alturi etc.”

Clarinetul a fost instrumentul muzical care a marcat viața muzicianului Ion Buldumea mai târziu, prin anii 1969-70, instrument muzical pe care l-a mânuit la îndemnul tatălui său, ulterior învățat și de fratele său Anatol, cu care a lucrat în orchestra „Lăutarii” timp de șapte ani (tot aici vom menționa că feciorul său, Dorin, este un clarinetist și saxofonist bine cunoscut în prezent).

Mai târziu, în 1975, Ion Buldumea devine elev la Școala de muzică (colegiul) Ștefan Neaga (astăzi Centrul de Excelență în Educație Artistică Ștefan Neaga). Clarinetul l-a studiat la clasa profesorului Simion Duja, fost discipol al regretatului maestru Eugen Verbețchi, de la care și-a însușit tehnica interpretativă, iar mai apoi, a studiat la Institutul de Arte Gavriil Muzicescu din Chișinău, la clasa lui Eugeniu Verbețchi (astăzi AMTAP). Între timp, fiind student, a colaborat cu orchestrele de muzică populară precum Hora, Mărțișor și Tinerețea.

În anii de studenție, având acces la muzică diversă, își îmbogățește „universul sonor propriu”. Din muzica populară românească îl îndrăgește pe clarinetistul Nicolae Băluță, însă spune despre el: „Rar îl puteam asculta, pentru că puțină informație ajungea la noi (era perioada Cortinei de fier)”. De asemenea,

Îl aprecia mult pe Traian Lăscuț-Făgărășanu (ambii instrumentiști soliști la Orchestra de muzică populară Radio din București); pe Emil Drosu de la Doina Moldovei – Iași (pe care l-a cunoscut personal); pe Luca Novac din Banat, pe care l-a considerat ca profesor de taragot. Muzica oltenescă a cunoscut-o prin prisma interpretei de muzică populară Maria Ciobanu. Despre toate acestea Ion Buldumea spunea: „Toate zonele folclorice sunt interpretate corect. Mi-a plăcut tot ce-i frumos până la urmă în aceste „stiluri zonale” ale muzicii populare. Foarte mult a studiat suitele instrumentale ale ansamblurilor folclorice de muzică și dans din România, enumerând printre altele „Datina” etc. Din mediul muzicii lăutărești l-a îndrăgît pe Ion Drăgoi, Toni Lordache, Fărâmiță Lambru, Ilie Udilă, George Udilă: „...mi-au plăcut toți cei care îi știm azi, m-a atras tot ce e frumos și ce e corect, acolo a fugit urechea”.

Maestrul Ion Buldumea, decorat cu Premiul de Stat Meritul Civic, este o personalitate cu desăvârșire autocritică. Inspirația sau dragostea și curiozitatea/simțul de perfecțiune Ion Buldumea le-a căpătat din copilărie când, confecționând fluieri din stuf, artistul căuta perfecțiunea sonoră a instrumentului. Astăzi, Interpretul Ion Buldumea este cunoscut ca un remarcabil poli-instrumentist. Stăpânește bine clarinetul, saxofonul soprano și alto, taragotul, toate tipurile fluierului românesc, ocarina, tilinca etc. Privind în urmă la activitatea sa, mereu revizuieste lucrările și este în continuă perfecționare a modului de interpretare a acestora. Referitor la aranjamentele creației sale el susține: „N-am avut necesitatea să-mi facă aranjamente altcineva, mi-am dorit să le fac cum îmi place mie. În toate lucrările mele am avut ca scop să nu cânt pe „3 note”. Mi-am dorit să arăt diapazonul și toate posibilitățile instrumentelor la care am cântat. Niciodată nu m-am considerat compozitor. Sunt doar lucrări de autor, care îmi aparțin.”

Activitatea sa profesională poate fi divizată în două perioade:

1. Activitatea ca instrumentist (muzică populară) în Orchestra „Lăutarii” (1979-2001);
2. Activitatea ca instrumentist (muzică academică) - liber profesionist.

Activitatea lui Ion Buldumea ca instrumentist în orchestra „Lăutarii”

Orchestra „Lăutarii” a fost reprezentativă pentru dezvoltarea muzicii populare de concert în Republica Moldova, iar Ion Buldumea „a creat” un model de interpretare și orchestrare a muzicii populare, clarinetul său fiind în mare parte instrumentul care completa orice gol în repertoriile orchestrei. În „Lăutarii”, Ion Buldumea a lucrat timp de 22 de ani - din 1979 până în 2001. Pe parcursul activității și-a format unele „concepții de lucru” despre care susține: „Ceea ce făcusem la Lăutarii, nu se cânta peste 1-3 note sau una suna, cealaltă „Dumnezeu cu dânsa”. A fost o muncă colosală, în mare parte datorită mie, că eram acolo, s-au realizat multe. Îmi plăcea să mă implic, să sune orchestra. Stăteam adăugător cu grupul de suflători în afară de repetițiile de bază. Era important ca să ne „sudăm unul cu altul”,... să sune,... să fie fraza tactată corect, improvizațiile și intervențiile se făceau pe armonii corecte, la locul lor și în stilul respectiv”.

De asemenea, unul dintre principiile de activitate de care s-a lăsat condus în activitatea sa în orchestra de muzică populară „Lăutarii” a fost păstrarea „stilului” folcloric. El spunea: „M-am ferit tot timpul ca muzica academică să sune (să se simtă ca stil) în orchestra de muzică populară, ea (stilul muzicii academice) fiind binevenită ca și curățenie,... dar ceea ce făceam nu trebuia să-și piardă stilul și izul/parfumul de folclor, să sune curat, plăcut/frumos, interpretat cu corectitudine. Dacă deja nu se respectă parametrii sonori și este simfonizat, nu mai este folclor”.

Vom menționa că activitatea lui Ion Buldumea are și un aport pedagogic. El susținea: „Ceea ce s-a făcut în atâția ani la Lăutarii, am lăsat prin interpretările mele, doar ceilalți venind în urmă au avut de unde lua cunoștințe. Aceasta a fost modalitatea mea de predare, pedagogie,..... consider eu..... pentru generația actuală”.

Melodii solo. Printre primele creații semnate de Ion Buldumea este lucrarea pentru clarinet „Peste glia-nfloritoare” în anul 1978, „o improvizație care mi-a venit în cap și o orchestrație pe care am făcut-o la ea - este prima mea lucrare de autor. Aranjamentul și interpretarea îmi aparțin” – susține maestrul. De altfel, în anexa discursului nostru pot fi vizualizate fotografiile cu unele creații pe care le vom menționa în continuare, acestea reprezentând un manuscris personal al lui Ion Buldumea.

Mai apoi, în perioada de studenție la Conservatorul de Stat (pe atunci), a orchestrat o melodie din repertoriul interpretei de muzică lăutărească Gabi Luncă, o melodie la care a mai pus o cifră ca să fie ca solo-ul cu orchestra. Se numește „Hora pentru Clarinet”.

În perioada de studenție Ion Buldumea a făcut mai multe încercări de a realiza creații proprii. Printre acestea se numără melodia „Joc pentru taragot”, despre care susține: „Când eram la Neaga repede scriam problemele la solfegiu și pe urmă cât mai stăteam, ce îmi venea prin cap puneam pe hârtie”.

Maestrul ne relatează: „Sârba de clarinet” a fost o melodie de autor (Ion Buldumea) pentru acordeon pe care a interpretat-o Mihai Amihalachioae într-un concert cu Orchestra Conservatorului, despre care spune: „De ea am uitat o perioadă și când mi-am adus aminte am mers la Gheorghe Mustea (probabil dirijorul Orchestrei Conservatorului de Stat pe atunci) după note, dar ele deja nu mai erau.... s-au pierdut. Peste ceva timp (4 ani) mi-am adus-o aminte și am pus-o pe note. Așa a apărut Sârba pentru clarinet – destul de complicată, pe care băieții o cântă de mulți ani pe la concursuri”.

Au urmat și alte melodii semnate personal de Ion Buldumea precum: „Melodii de dor”, „Ca la breaza”, „Bătuta pentru taragot” etc. Tot în perioada anilor 1980 a prezentat/interpretat creația „Joc de clarinet” la Concursul Republican pentru cel mai bun aranjament - un concurs între orchestre (fosta RSSM). În acea perioadă s-au născut foarte multe lucrări uitate în timp.

„Bătuta pentru taragot” a fost o melodie semnată la comandă, am scris-o și orchestrat-o într-o noapte..... s-a primit exprompt. Trebuia să plecăm în '83 în Elveția și era necesar un solo virtuos în programul de concert”. De asemenea, și melodia doinită „Doina lui Buldumea”, despre care autorul menționa că: „Țin mult

la această creație. Am cântat-o și în concerte la Palatul Național cu clarinetul. Am și filmat-o în filmul meu”.

„Joc de doi” ca la bănățeni a fost preluată de la Dorin Cuibaru, care de fapt este o lucrare oltenească și poate fi vizionată în filmul documentar „Ion Buldumea”.

„Sârba și hora lui Dănuț” – este făcută în cinstea lui Dănuț Mihai, un lăutar saxofonist, de la Târgoviște – „Am preluat ceva de la el, ultimele două părți le-am adaptat și cizelat și le-am mai adăugat câte o cifră, ca să fie „mai de orchestră, de concert” – spune maestrul.

„Hora lui Nelu Bosoi” – lucrare din repertoriul clarinetistului Nelu Bosoi, la care am mai adăugat o cifră. Am cântat-o la un revelion. A fost ceva mai proaspăt și ca stil și ca aranjament – susține autorul.

„Ruseasca lui Cozmiță”. Pe unde a fost a colaborat cu lăutari și și-a făcut prieteni. Cozmiță Lascarachi de la Botoșani i-a cântat o melodie la acordeon. Ulterior, a fost îngrijită și adusă la condițiile respective, după care a urmat și aranjamentul propriu.

„Hostropăț ca la Lăutarii” este o melodie semnată de acordeonistul Arseni Pavliuc prin anul '88. Fiind o lucrare de acordeon a fost adaptată pentru clarinet - ca să fie specifică instrumentului. În ceea ce ține de aranjament nu s-a implicat foarte mult, dar a redactat niște momente.

„Învârtita” – „E a mea personală. De mic copil mi-a plăcut specia de învârtită, acest stil cunoscut în Transilvania, Ardeal. Traian Lăscuț-Făgărășan este considerat de Ion Buldumea un etalon al acestui „stil interpretativ”. El mi-a plăcut enorm de mult. Și pe Duja îl ascultam.... are 2 sau 3 învârtite destul de complicate și frumoase.... la fel m-am inspirat și de la el pe parcursul cât am studiat, care la rândul lui la fel s-a insuflat de la Făgărășan. Dar, Duja arăta instrumentul ca lumea. Sunetul, tonul de instrument, să nu bâzâie, să sune”.

În afară de instrumente precum clarinet, taragot, saxofon alto și soprano, Ion Buldumea stăpânește și instrumente populare aerofone precum fluierul, ocarina, tilinca și cimpoiul. La ocarină a imprimat o lucrare preluată de la Leonard Zamă - Bătuta din Dorobanți; la tilincă a imprimat o lucrare preluată de la rapsodul Silvestru Lugoci; iar la caval, o melodie semnată personal - Hora de caval. Vom menționa că o mare parte a melodiilor înregistrate de Ion Buldumea se regăsesc pe discuri de vinil și CD-uri imprimate de Orchestra Lăutarii.

Duete instrumentale solo a realizat cu următorii instrumentiști:

1. Valeriu Hanganu și Ion Buldumea, cunoscut ca Duetul de aur al stilului zonal de muzică denumit de lăutari – stil de Chișinău o expresie bine cunoscută în cercurile de lăutari din Republica Moldova și arealul românesc, care s-a format în a doua jumătate a secolelor al XX-lea – al XXI-lea. Pe site-ul de socializare YouTube pot fi audiate și vizualizate numeroase exemple muzicale. Duetul cu Valeriu Hanganu nu a fost numai în activitatea concertistică solo, ci și în interpretarea de ansamblu a materialului muzical pentru orchestră. A fost cunoscut ca un duet etalon. Ion Buldumea spunea: „Trebuia să fie ansamblu. Lui Valeriu i-a plăcut corectitudinea, ... noi am lucrat împreună și în afara repetițiilor de orchestră, chiar studiam împreună”.

Una dintre piesele ce îi reprezintă ca duo este Hora Lăutărească în tonalitatea *Do major*, o melodie constituită în două părți, probabil semnată de Victor Sasu, la care Ion Buldumea a anexat a treia parte pentru a avea o arhitectonică completă și un conținut muzical finisat (Șevcișin, Gh., Buldumea, I. 2000:78-82).

O altă piesă care este notată în cartea lui Valeriu Hanganu reprezintă o lucrare în stil bănățean, „A fost soloul lui Valeriu” – spune Ion Buldumea, „dar s-a primit să fiu prezent tot timpul, cântând vocea a doua ... s-a primit a fi un duet până la urmă”. Ion Buldumea mai practica să cânte în duet, aproape tot timpul, cu Valeriu Hanganu, al doilea cerc al pieselor interpretate în concerte — în unison fiind cel mai greu de interpretat. Un alt exemplu de amplificare poli-instrumentală de acest fel l-am descoperit ascultând o înregistrare video din anul 1999, unde fiind interpretată o Horă lăutărească, componența se amplifică, fiind completată în minutul 5:44 de Nicolae Botgros (vioară), Anatol Buldumea (clarinet), Boris Rudenco (nai).

2. Victor Coman și Ion Buldumea. De altfel, duetele clarinet și acordeon sunt întâlnite și mai devreme, spre exemplu la Marcel Budală și Nicolae Băluță, iar cea mai bine dezvoltată asimilare a clarinetului și acordeonului o găsim în muzica populară instrumentală bulgărească, spre exemplu numeroasele duete ale lui Ivo Papazov și Petar Ralcev.

3. Timofei Tregubenco și Ion Buldumea, un duet în stil bănățean semnat și interpretat de Timofei Tregubenco cu Orchestra „Lăutarii” - (dublat de Ion Buldumea ca și în cazurile cu Valeriu Hanganu).

4. Dorin și Ion Buldumea. Acest duet a fost marcat adesea în ultimele două decenii pe scenele Palatului Național, în cadrul mai multor evenimente culturale, cel mai cunoscut fiind Potcoava de Aur, ediția 2012, acompaniați de Orchestra Municipală a Fraților Advahov. Iar mai târziu în 2017 au imprimat o virtuoaasă creație lăutărească intitulată „Hora familiei noastre”.

Colaborări și duete în Orchestra Lăutarii.

Pe lângă acestea au mai fost colaborări, duete în orchestră cu:

1. Anatol Buldumea (fratele - clarinetist);
2. Andrei Brudaru (clarinetist), despre care spunea: „Ne uitam unul la altul și cântam pe voci, când el sus, când eu jos. El era de obicei clarinetul întâi și eu clarinetul doi, care nu era deloc ușor de interpretat”.
3. Cu Simion Târșu (trompetă) am avut o colaborare specială – menționează Ion Buldumea, semnând și prelucrând mai multe lucrări ale acestuia.
4. Cu Nicolae Botgros (vioară - dirijorul Orchestrei „Lăutarii”), a interpretat numeroase melodii solo și orchestrale care reprezintă Orchestra „Lăutarii”.

Colaborări cu instrumentiști de peste hotarele Republicii Moldova. În perioada de timp a sfârșitului anilor '80 - începutul anilor '90 au fost organizate numeroase colaborări prin concerte și imprimări de studio. Astfel, printre acestea Ion Buldumea le menționează pe cele mai de seamă: cu Gheorghe Zamfir (nai), Dorin Cuibaru (saxofon), Marian Luță (saxofon). Imprimări au fost realizate cu

Gheorghe Zamfir prin '90 la firma Philips, iar în '92 la Casa Radio din București. Cu Dorin Cuibaru a cântat împreună în orchestră, în concerte la Chișinău: „Concertele celea mari, cu program mult și greu. Ne respectam reciproc. Era o concurență frumoasă de unde avea de câștigat doar muzica – spunea Ion Buldumea.”

Un factor importat care l-a marcat pe Ion Buldumea este cunoștința cu membrii Orchestrei Ansamblului Rapsodia Română în '88, unde se ținea cont de respectarea stilurilor zonale respective în orchestrare și interpretare, având în vedere suitele instrumentale de Transilvania, Maramureș, Oltenia, Dobrogea.

Ca autor de melodii, Ion Buldumea a semnat și orchestrat numeroase melodii de concert și pentru alți interpreți instrumentiști de muzică populară precum Mihai Amihalachioae, Simion Târșu, Valeriu Hanganu (pe care i-am menționat mai sus), dar și un șir de melodii orchestrale și vocale. Este cunoscut ca un notist perfecționist, cu mari pretenții în privința corectitudinii notării creațiilor folclorice. Una dintre realizările sale ca redactor, corector și notist muzical este broșura „Valeriu Hanganu” în colaborare cu Gheorghe Șevcișin, care conține unele melodii din repertoriul lui Valeriu Hanganu și câteva duete (Șevcișin, Gh., Buldumea, l. 2000:92).

ACTIVITATEA CA INSTRUMENTIST LIBER PROFESIONIST

Este cunoscut faptul că o mare parte a lăutarilor din Republica Moldova, în perioada postbelică, odată cu instaurarea regimului sovietic, a abandonat treptat breslele de lăutari și și-a cultivat cunoștințele/aptitudinile muzicale în diverse instituții de stat cu profil muzical. Astfel, după cum am menționat mai devreme, Ion Buldumea și-a perfecționat studiile la Conservatorul de Stat la clasa profesorului universitar Eugen Verbețchi, unde a studiat muzica academică la un înalt nivel.

De asemenea, vom menționa că în familia Buldumea, soția muzicianului - Ludmila, a studiat pianul la Conservatorul de Stat (fiind un timp îndelungat maestru de concert la Liceul-internat Republican de Muzică „Ciprian Porumbescu”), fiica lor, Madlena, a studiat vioara la compozitorul și profesorul universitar Boris Dubosarschii, iar fiul lor Dorin clarinetul tot la Eugen Verbețchi, pășind pe urmele tatălui. Menționând acestea, subliniem faptul că muzica academică a persistat tot timpul în familia maestrului, acesta având în procesul zilnic de studiu și muzică academică. Astfel, prin anii '90, la unul din revelioanele difuzate de TVM, maestrul a înregistrat la clarinet melodia/șlagărul de cafe-concert *Le Petit fleur* (Sidney Bechet).

O pagină importantă a activității sale în domeniul muzicii academice este marcată de activitatea la Asociația Muzicienilor CAFFÈ-CONCERTO STRAUSS din Cesena (Italia), unde a activat o perioadă îndelungată. De asemenea, la aceeași asociație periodic a activat cu soția și fiica, care mai activează periodic și în prezent. Muzicianul susține că la Veneția (în Piața San Marco) a cântat în componente diverse, în special de sextet, predominând instrumente ca 2 viori, clarinet, flaut, violoncel, pian sau acordeon, contrabas. Pentru el a fost o experiență deosebită, cântând cu muzicieni cu instruire academică din diferite țări ale UE și interpretând programe vaste și complicate, adesea la prima vedere.

CONCLUZII

Ion Buldumea și-a marcat/ales vocația instinctiv încă din copilărie prin fluierile confecționate de tatăl său, dar și prin studierea diferitor instrumente muzicale precum armonica de gură, vioara, trompeta, alegând mai târziu instrumentul care îl va reprezenta - clarinetul.

Activitatea sa ca interpret/instrumentist de folclor și muzică academică a fost marcată de studiile efectuate în instituțiile de învățământ de profil, familie, precum și de activitatea în Orchestra „Lăutarii” și ca instrumentist liber profesionist. Instruirea în instituțiile de stat cu profil muzical și colaborările cu muzicieni din afara țării l-au marcat ca profesionist, formulându-și anumite concepții/obiective conceptuale în tratarea muzicii, în alegerea, interpretarea și promovarea materialului muzical de concert.

Alegerea repertoriului său a fost constituit din surse diverse de inspirație, unele creații fiind semnate personal, altele inspirate din repertoriul rapsozilor și lăutarilor timpului, melodii reprezentative din diverse „stiluri zonale” și subzonale românești, preluate de la instrumente reprezentative pentru acestea, melodii semnate sau preluate și readaptate de la alți instrumentiști precum: Arseni Pavliuc - acordeon, Cozmiță Lascarachi - acordeon, Emil Croitoru - acordeon, Dănuț Mihai - saxofon, Dorin Cuibaru - saxofon, Nelu Bosoi - clarinet, Valeriu Hanganu – trompetă etc.

Problemele social-politice de până la anii '90 l-au inspirat și direcționat spre vocația de poli-instrumentist, aranjor, autor de melodii și nu în ultimul rând ca redactor, corector și notist muzical. Ca autor a semnat și orchestrat melodii de concert pentru alți interpreți de muzică populară precum Mihai Amihalachioae, Simion Târșu, Valeriu Hanganu, dar și un șir de melodii orchestrale și vocale.

Considerăm că dezvăluirea pluridimensională a personalității Ion Buldumea în evoluția muzicii populare instrumentale din spațiul cultural românesc va contribui la completarea studiilor de primă necesitate consacrate în domeniul artei interpretării instrumentale populare, în special a celei la instrumente aerofone de taraf.

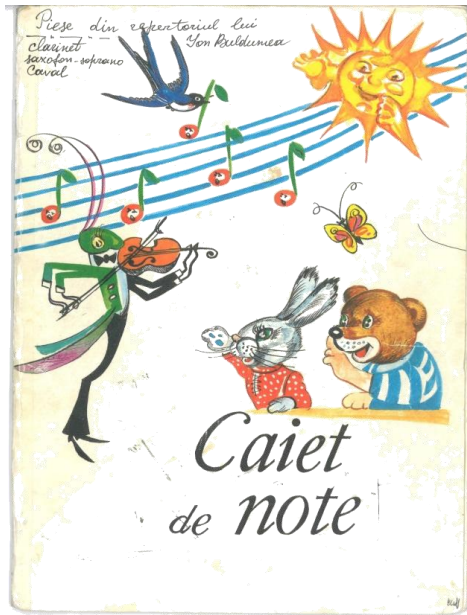
REFERENCES

- Ciobanu, Gh. (1992). Studii de etnomuzicologie și bizantinologie [Studies in ethnomusicology and byzantinology] Vol. 3. București: Editura muzicală.
- Ghilaș, V. (2001). *Timbrul în muzica instrumentală tradițională de ansamblu* [Timbre in traditional instrumental ensemble music]. Chișinău: SeArec – com.
- Ghircoiașiu, R. (1992). *Cultura muzicală românească în sec. XVIII - XIX-lea* [Romanian musical culture in the 18th-19th centuries]. București: Editura muzicală.
- Șevcișin, Gh., Buldumea, I. (2000). *Hanganu Valeriu* [Valeriu Hanganu]. Chișinău: ȘAREC-COM.

***Interview with Ion Buldumea.

Визиту, Ж. (1985). Молдавские народные музыкальные инструменты [Moldavian traditional folk musical instruments]. Кишинев: Литература артистикэ.

Appendix. Manuscript with works from Ion Buldumea's repertoire

- + 1) Peste glia-nfloritoare +
- + 2) Joc pentru clarinet +
- + 3) Sârba de concert +
- + 4) Melodie de dor +
- 5) Bărbuț pentru țărănișor +
- 6) Hora lui Gh. Ghindea +
- 7) Joc de doi +
- + 8) Sârba în stil lautașesc +
- + 9) Întâmpinăt de la Gălbani +
- 10) Tăutun lui Ion Buldumea +
- 11) Joc de țărănișor +
- + 12) Ca la Băscăria +
- 13) Hora lui Baroi +
- 14) Turistul +
- + 15) Răsăritul din Coșnița +
- 16) Hora în carul +
- 17) Hora în carul +
- 18) Sârba în pășuni +
- 19) Sârba în pășuni +
- 20) Bărbuț pentru țărănișor (A. Buldumea)

Joc clarinet = Peste glia-nfloritoare = muz. Ion Buldumea

Sârba de concert = muz. Ion Buldumea

Handwritten musical score for guitar, page 4. The score consists of ten staves of music. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music is written in a style characteristic of traditional guitar music, featuring a mix of eighth and sixteenth notes, often with triplets. There are several measures with a '3' above them, indicating triplets. The piece concludes with a 'Coda' marking.

Tutti, Ritornello = Melodie de dor = muc. Von Beldony

Handwritten musical score for guitar, page 4. The score consists of ten staves of music. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music is written in a style characteristic of traditional guitar music, featuring a mix of eighth and sixteenth notes, often with triplets. There are several measures with a '3' above them, indicating triplets. The piece concludes with a 'Coda' marking.

osia

Handwritten musical score for guitar, page 8. The score consists of ten staves of music. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music is written in a style characteristic of traditional guitar music, featuring a mix of eighth and sixteenth notes, often with triplets. There are several measures with a '3' above them, indicating triplets. The piece concludes with a 'Coda' marking.

1. = SARA E. AUTRENSCH - prelucrare de Von Beldony

Handwritten musical score for guitar, page 8. The score consists of ten staves of music. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music is written in a style characteristic of traditional guitar music, featuring a mix of eighth and sixteenth notes, often with triplets. There are several measures with a '3' above them, indicating triplets. The piece concludes with a 'Coda' marking.

=Hostropăt ca la Văntari = muz. A. Paulescu
cantarea pe unu ala
net de Ion Buldumus

Handwritten musical score for 'Hostropăt ca la Văntari'. The score is written on ten staves. It begins with a treble clef and a key signature of one flat. The music is characterized by a complex, rhythmic melody with many sixteenth and thirty-second notes. There are several dynamic markings such as *mf*, *f*, and *ff*. The score includes various performance instructions like *rit.*, *rit. molto*, and *rit. molto*. The piece concludes with a *Fine* marking.

Continuation of the handwritten musical score for 'Hostropăt ca la Văntari'. It consists of ten staves. The notation continues with the same complex rhythmic patterns and dynamic markings as the previous page. The piece ends with a *Fine* marking and a double bar line.

=Ca la Breaza = muz. Ion Buldumus

Handwritten musical score for 'Ca la Breaza'. The score is written on ten staves. It begins with a treble clef and a key signature of one flat. The music features a complex, rhythmic melody with many sixteenth and thirty-second notes. There are several dynamic markings such as *mf*, *f*, and *ff*. The score includes various performance instructions like *rit.*, *rit. molto*, and *rit. molto*. The piece concludes with a *Fine* marking.

3a) PENTRU TUTTI e CODA

Continuation of the handwritten musical score for 'Ca la Breaza'. It consists of ten staves. The notation continues with the same complex rhythmic patterns and dynamic markings as the previous page. The piece ends with a *Codex* marking and a double bar line.

Tempo de înălțată = INVĂRTIȚĂ muz. Ion Buiadumeca

14

15

Ruseasca lui Cozmită muz. Ion Buiadumeca

15